

[A. M. Hansen.]

Vi tror ikke paa, at der vil komme noget godt ud af, at Staten i højere Grad end hidtil skal blande sig i Idrætslivets Udformning. Vi mener, at vi maa blive ved det private Initiativ, og at Statens Opgave maa være at støtte med Hjælpemidler paa forskellig Maade, saaledes at man ikke tager Initiativet fra Ungdommen. Jeg synes derfor, at man burde vente og se, hvad der nu kommer ud af den store Ungdomskommissions Arbejde, hvor man ogsaa har taget dette Spørgsmaal op. Jeg synes, det var lidt anstrengt, naar det ærede Medlem Hr. Nørlund søgte at fremstille dette som værende uden Betydning. Jeg tror, at der vil komme noget godt ud af det paagældende Underudvalgs Arbejde, saa jeg mener, som sagt, at vi skal se, hvad det kan bringe, inden vi tager Bestemmelse om at nedsætte en Kommission, og jeg mener, vi skal lade Initiativet blive hos de unge, idet det ogsaa i sig selv har en opdragende Betydning.

Den konservative Ordfører har udtalt Ønske om at faa nedsat et Udvalg, og det vil jeg selvfølgelig ikke modsætte mig; der vil saa der blive Lejlighed til nærmere at se paa, hvilke Veje man skal gaa, om man skal nedsætte en Kommission som foreslaaet, eller man skal søge at fremme Idræts- og Sportslivet paa anden Vis.

Aidt: Ogsaa vi anerkender fuldt ud Idrættens overordentlig store Betydning for Ungdommen og dens Opdragelse, men det kommunistiske Forslag om Nedsættelse af en Kommission vedrørende Idrætslivets Fremme kan vi ikke give Tilslutning. Vi mener, at den nedsatte Ungdomskommission er det rette Forum ogsaa for Spørgsmaalet om Ungdommens Idrætsliv. Ungdomskommissionen beskæftiger sig med alle Problemer, som angaar Ungdommen, og det vil være det bedste, om ogsaa Spørgsmaal, som angaar Idrættens, løses i Forbindelse med Ungdommens øvrige Problemer, saaledes at de kommer ind under et Helhedssyn. Det vil være af den største Værdi, at ikke blot Spørgsmaalet om Idrættens, men i det hele taget alle Spørgsmaal, som angaar Ungdommens Udnyttelse af Fritiden, behandles samlet og løses som en Helhed.

Hvad angaar de enkelte Spørgsmaal, som det kommunistiske Forslag foreslaar taget op til Behandling, maa jeg sige, at de i Virkeligheden alle er taget op til Behandling af Ungdomskommissionens Underudvalg efter dens Arbejdsplan fra 17. Januar 1946, og det vil være naturligt, om denne Kommission, som er nedsat bl. a. ogsaa til

Løsning af Idrætsspørgsmaalet, og som formentlig er langt inde i dette Arbejde, faar Lov til at gøre dette Arbejde færdig. Men det vilde unægtelig i høj Grad have Interesse at erfare noget om, hvor langt Ungdomskommissionen er naaet i sit Arbejde. Jeg er klar over, at den maa have Tid til sit overordentlig omspændende og meget krævende Arbejde, men det vilde være godt, om der snart kom et Livstegn fra den, saa man kunde have nogen Føling med, hvordan Arbejdet skred frem. For Ungdommen trænger til en virkelig Støtte til Løsning af dens mange Problemer, ogsaa hvad angaar Idræt, og det haster med denne Støtte, — ja, jeg vil sige, det haster *meget*. Ungdomskommissionen bør derfor fremme sit Arbejde mest muligt og snarest meddele Offentligheden noget om sine Arbejdsresultater.

Jeg vil til sidst fremsætte den Bemærkning, at saafremt Ungdomskommissionen ikke tilstrækkelig hurtigt kan løse de den stillede Opgaver, kan man jo tvinges til at nedsætte særlige Kommissioner til Løsning af de Problemer, der trænger sig paa. Men jeg vilde meget beklage, om en saadan Fremgangsmaade skulde blive nødvendig, idet man derved vilde miste det overordentlig værdifulde at faa løst Problemerne ud fra et Helhedssyn. Vi fra vor Side kan ikke have det mindste imod, at Ungdomskommissionen suppleres op, som af den højtærede Indenrigsminister antydet, saafremt Idrætsforeningerne mener, at deres Interesser ikke er tilstrækkelig varetaget — ja, lad mig sige, at vi ønsker, at den bliver suppleret op, saafremt den ikke tilstrækkelig hurtigt magter at komme igennem sit store Arbejdsomraade.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Nørlund): Jeg vil til en Begyndelse udtrykke min Glæde over, at den Debat, som vi har faaet i Stand paa Grundlag af det Forslag, vi har stillet, har medført, at man fra praktisk talt alle Sider har udtrykt Sympati for et forøget Tilskud til Idrættens, og jeg vil specielt takke den højtærede Indenrigsminister herfor. Endvidere vil jeg takke Indenrigsministeren, fordi han utvetydigt fastslog, at de Indtægter, der eventuelt maatte komme som Følge af Gennemførelsen af en Tipstjeneste, for den allervæsentligste Del skulde komme Idrættens til gode. Det mener jeg er et betydningsfuldt Tilsagn.

Jeg vil ogsaa takke Ministeren for hans ikke ganske afvisende Holdning over for selve Forslaget om Nedsættelsen af en Kommission. I øvrigt vil jeg knytte nogle